

Komentar Evandjelja: Križ, put prema svetosti

Evandjelje petka 18.tjedna kroz godinu i komentar.

Gospel (*Mt 16:24-28*)

Tada Isus reče svojim učenicima:
»Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga. Ta što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj? Doći će, doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga

s anđelima svojim i *tada će naplatiti svakomu po djelima njegovim.*«

»Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi sa svojim kraljevstvom.«

Komentar

Ovaj evanđeoski odlomak dolazi odmah nakon Petrovih riječi o tome tko je Isus: "Ti si Krist, Sin Boga živoga" (Mt 16,16). Istinitost ove izjave svečano je potvrdio Učitelj koji im je ujedno zapovjedio da nikome ne govore da je On Krist (usp. Mt 16,20). Apostoli su bili impresionirani koliko je Isus jasno govorio kada je potvrdio ono što su slutili, da je njihov Učitelj doista dugo očekivani Mesija.

Isus je na križnom putu i poziva svoje učenike da ga slijede: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi." Usprkos svim ljudskim proračunima, križ ne znači nesreću, poniženje koje treba izbjegavati, već prije mogućnost da pratimo Isusa u njegovoj pobjedi. U Božjoj logici put koji vodi do slavne pobjede nad grijehom i smrću prolazi kroz muku i križ.

Sveti Josemaria jednom se prisjetio sna jednog pisca iz zlatnog doba španjolske književnosti. „Pisac vidi dva puta koji se otvaraju pred njim. Jedan od njih je širok i gladak, lak za putovanje, s mnogo udobnih gostionica, taverni i drugih mjesta ljepote i užitka.” Ali završava u ropstvu zavisti, proždrljivosti i senzualnosti, rasipanju i zemaljske i vječne sreće. “U tom snu postoji još jedan put koji ide u drugom smjeru. Toliko je strm i uzak da putnici koji

njime krenu ne mogu ići jašući. Svi koji njime krenu moraju ići pješice, možda moraju cik-cak kružiti s jedne na drugu stranu, ali oni se kreću postojano dalje, gazeći po trnju i šiblju, prebirući se oko stijenja i gromada. Ponekad im se odjeća podera, pa čak i njihovo meso. Ali na kraju ovog puta čeka ih rajski vrt, vječna sreća, raj. Tim putem idu sveti ljudi, koji se ponizuju i koji se iz ljubavi prema Isusu rado žrtvuju za druge. To je put onih koji se ne boje uzbrdice, koji s ljubavlju nose križ, ma koliko težak bio, jer znaju da ako padnu pod njegovom težinom ipak mogu ustati i nastaviti svoj uspon. Krist je snaga ovih putnika.”[1]

Svaka osoba traži sreću. Ali sreća se ne postiže tako da nas uvijek vodi ono što je najudobnije i najugodnije. Umjesto toga, postiže se davanjem sebe s ljubavlju, čak i kada to zahtijeva veliku žrtvu. „Sreća ne znači lagodan život, već zaljubljeno

srce.”[2] „Zato volim zamoliti Isusa za sebe: 'Gospodine, nema dana bez križa!' milosti, naši će karakteri ojačati i postat ćemo potpora našem Bogu, iznad vlastite bijede.”[3]

[1] Sveti Josemaria, Prijatelji Božji, br. 130.

[2] Sveti Josemaria, Brazda, br. 795.

[3] Sveti Josemaria, Prijatelji Božji, br. 216.

Francisco Varo

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/komentar-evandelja-kriz-
put-prema-svetosti/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandelja-kriz-put-prema-svetosti/) (29.03.2025.)